

NAPOLEON BONAPARTE

ÄŒetvrtok, 22 listopad 2018

Nabulion Buonaparte, pojmenovanÃ½ tak svou matkou, nebyl

ani po francouzskÃ½m svÃ©ho jmÃ©na na Napoleon jmÃ©nem zrovna nadÅ¡en.

Podepisoval se jen Bonaparte a mÃ¡lokdy pÅ™idal podpis â€žNâ€œ Ä• i â€žNpâ€œ. A Å¾e tÄ›ch podpisÅ™ bylo Ä¢ NÄ›vrhy Ä°stav pro dobytÄ› Ä°zemÄ›, rozkazy armÃ¡dÄ› a pÅ™Ã-kazy a zÄ›jony vÅ¡eho druhu, a pro vÅ¡echny. To vÅ¡e z titulu CÄ›saÅ™e stojÄ›cÄ›ho na vrcholu pyramidy totalitnÄ›ho stÅ¡tu, kterÃ©ho neomezenÄ› vliv skoro dvacet let. SÄ›jm byl neznaboh, lidstvem pohrdal.

Neutuchajici nadÅ¡enÄ› a peÄ•livost Francouzského z nÄ›j, za skoro dvÄ› stÄ› let po jeho smrti, vytvoÅ™ily prÅ™kopnÄ›ka v boji za lepÅ›Ä› budoucnost vÅ›ech a excelentního vojevÅ›dce. A jako vÅ¾dy, opatrnÄ› vystavenÄ› legendy se skuteÄ•nosti pramÄ›lo podobÄ›. Francouzský posmrtnÄ› propagace Napoleona byla jiÅ¾ novÄ½mi generacemi akceptována a v pÅ™Ã¡jtÄ›ch stoletÄ›ch se â€“ dost moÅ¾nÄ› - doÄ•kÃ¡ rehabilitace i Hitler, Stalin a pÅ™edseda Mao.

VÅ›e mohlo bÄ½t i jinak, kdyby kdysi Janov pod cenou neprodal Sardinii Francii, a nebo kdyby se Bonaparte rozhoupal ke vstupu do Britského námoÅ™nictva, ke svÃ©mu dÄ›tskému snu. MÄ›sto toho mu jeho matka, skrze nejen spoleÄ•enskÄ½ styk s guvernérem ostrova, zaÅ™il stipendium pro chudobÄ› Å›lechtice na francouzské Armádní Å›kole. Graduoval asi Ä•tyÅ™ic Ä›tÄ½ ze sedmdesÄ›ti a byl potÄ© vybrán k dÄ›lostÅ™elcÅ™.

Jeho talentem od mládí dÁ›l ale byla matematika a Ä•tenÄ›map; mÄ›l fantastickou pÅ™edstavivost vidÄ›t mapy trojrozmÄ›rnÄ›, rozpozнат Ä°dolÄ› a hory a cesty skrze nÄ›. VÅ›ech tÄ›chto svÄ½ch darÅ™ vyuÅ¾il Ä°spÄ›chnÄ› pÅ™i vojenskÄ½ch operacÄ›ch, kterÄ© vÅ¾dy vyhrál vajÄ›ti pÅ™ipravenÄ›jÄ›, s vÅ›e materiÁ›lem a s lepÅ›Ä› vÅ½zbrojÄ›.

Napoleon zmodernizoval a zrychlil pÅ™esuny svÄ½ch armád a jejich podpory. Z Ä•istého vojenského hlediska pÅ™idal pÅ™Ã¡mÄ›l a rychlÄ½ Ä°tok do tÄ½la nepÅ™Ã-tele, motivoval svÄ© vojáky k rabovÄ›nÄ› a plenÄ›nÄ› bez omezenÄ›, neboÅ¥ Napoleon sÄ›jm nepÅ™ispÄ›val na financování svÄ½ch armád v cizích zemÄ›. Museli si nakrÄ›st - a to se jim daÅ™ilo.

I pÅ™es nemalÄ© osobnÄ› zisky putovaly do Francie povozy plnÄ© umÄ›leckÄ½ch dÄ›l a cennÄ½ch pÅ™edmetů z vypleněních klášterů a zámků, v jejichž mnoÅ¾stvích zcela zahanbil na jeho â€žbratra Ä½iliÅ¾kuâ€œ.

K moci se Napoleon dostal potlaÄ•enÄ›m jednoho z mnohÄ½ch povstání - paÅ™Ã-Ä°ského davu v porevoluÄ•ních letech. Na rozdíl od královského vojska v době pÅ™edrevoluÄ•ní, Napoleon naÅ™il pouÅ¾ít v mužketářích svÄ½ch vojáků - broky a tÄ›mi rozehnal nepÅ™Ã-Ä•etnou rebelii.

Masakr, kterÄ©ho se dÄ™l ve kráil neodvážil a skončil tak pod gilotinou, byl prvním krokem k

ukončená- Revoluce, která, jako všechny pozdější, přinesla jen chudobu a utrpení- obyvatelstva.

Vojenský spolek v Itálii a Egyptě (tam to byla společnost, jen ta koncem, zvaly Napoleonovi jeho popularitu v zemi, až do vybraných členů. svrh revoluční Council.

Council, posledně to revoluční relikvie, se stejně posledně ch pět let jen zabýval výměnou zpráv o voleb, která by poslancem zarazily jejich stávajícího místodržitele, a gilotinování mnoha hodných členů. Bonaparte se stal prvním konsulem, později císařem a diktátorem.

Vše potvrdila říšstava, kterou si změnil původem.

Byl původně devětadvacátý vojevůdcem; v bitvách pod něm zahynulo devatenáct koní a mnoho dalších užitých k smrti. Kopáním probodnutý stehno bylo jedno z jeho třicátého čtrnáctého zranění, malá Ájuráž my všebe nepočítal, a sám prohlásil, že: "Největší ho poranil psík Josefín původní svatební nosci". Milenec to přebral rychle a soběcky.

Dobytí řízem řízení rozdělval generálom, rodinou a původními, dbal i na svou pokladnu. Sepisoval říčky a pravděpodobně rady, všechna z nich byla srdečná ignorována i ve Francii. Lidem původně jen strasti a bádu. Není však k němu nakonec dovedla německy mluveným země k spojenectví proti němu, ať už i následněmu vzniku Německa. Francouzský nationalismus, který vždy rozděloval, zakořenil v cizině a pomohl ho nakonec porazit. Později se německý nationalismus vydal svojí cestou, a jako ten francouzský, vyprodukoval svého diktátora.

Napoleon byl poražen v Bitvě u Lipska a donucen k abdikaci. V této době byl, až na své vojáky, nenáviděn všechny, od Anglie až po Rusy. Továrny a porcelánky, masově vyrábějící císařovo portréty na talářích a jinak, se začaly pochlubit po jiných motivech, z nichž romantismus se ukázal jako nejméně známý a nejmenší. Maminka Napoleona komentovala jeho kariéru nejprve slovy: "Jen aby to vydrželo", a původní pozdější návštěvou Elby ho pořádala poznamkou: "Já ti to říkám kalačku!".

Napoleonovo Waterloo nebylo zdaleka rozhodnuto bitvou; namísto řízení by defenzivní kampaň přinesla Napoleonovi Francii zpátky. Ale Bonaparte začal a Wellington ho odrazil, tak jako ostatně odrazil Francouze všechny původně. Francouzský jazda, dřívější schopnosti bitvy rozhodnout, byla nyní oslabena - až do ruského tažení dříve nadměrná konzumace svého noha členů až a nedokázala Wellingtonovu obrannou blok prorazit. Po jazdě se obrátila a císařská garda a s ní i Napoleon.

Monarchové Evropy, rozložené zbytečnou smrtí - dalších sto tisíc vojáků u Waterloo, se konečně rozhodli zamezit dalšímu až dobrodružství. Bonapartovou internaci na Svaté Heleně.

Napoleon zde strávil zbytek svého života, naplněným si, osovovaly jiným a obviňovaly jiným všechny. Pitva jeho značně obtížná byla rakovinu žraludku za původního jeho smrti, aniž by lámka původního výdání, žáde na stejnou diagnózu zemřelého jeho otce. Do jakékoli měry původně patřilo k řízení i mnohem střevomovové žízli kamenář a s nimi spojené potřeby, dokumentované už od ruského tažení, se již neprokázal.

Napoleon po sobě zanechal povídání metrického systému a trosky prvního totalitního státu.

Myšlenka národního zájmu Evropy během prvního totalitního státu let; lid se pořádadovaly a dobrodružství k efemernému myšlení "národa", o němž dřívější ve nevýdání, že existuje.

Dnes je lidu vysvětlováno, že nationalismus je jípatně volební- pravidlo bylo užasem uchvaceno davem, ve kterém většinu výzvy tvoří manipulovatelné blbci. (Případě vám snad, že zde kladná pomocníká říkala byla plná osvětlení a myslitelů?)

Dva miliony mrtvých z napoleonských výjelek byly překonány později socialistickými komunistickými totalitami nejvíce kolikrát víc. Hitler v nacismus zanechal dvacet milionů mrtvých, komunismus jen v Evropě a polosoučasně s Ruskem nejméně milionů životů. Předseda Mao Trumfoval všechny nejméně jedesát miliony.

Rozkrádání českého majetku bylo blízké výjem následujícímu diktaturám, které si svobodně zvolil výjechen pracujících lid.

Podíkujme Nabulionovi, že nás do tohoto nového moderního světa uvedl.

SLÁVEK KASPERLE